

Đề bài

Hãy kể lại truyền thuyết

SỰ TÍCH HỒ GƯƠM

bằng lời kể của em,
đồng thời nêu một vài
suy nghĩ của riêng em
về câu chuyện đã kể.

Bài làm

Nước Nam đang thái bình thì giặc Minh ở phương Bắc ồ ạt kéo quân xâm phạm. Chúng ngang nhiên đặt ách thống trị và coi dân ta như cỏ rác. Lòng dân vô cùng oán hận vì những điều bạo ngược của chúng. Bấy giờ ở vùng Lam Sơn, nghĩa quân nổi dậy chống giặc cứu nước, nhưng thế giặc hùng mạnh nên nhiều lần nghĩa quân bị thua. Nhân dân ta vẫn làm thân “trâu ngựa”. Thấy vậy, đức Long Quân quyết định cho nghĩa quân mượn thanh gươm thần để đánh đuổi giặc Minh.

Một đêm nọ, ở Thanh Hóa có người dân chài tên là Lê Thận đi thả lưới. Sau hai lần quăng lưới đều kéo lên được một thanh sắt. Lần thứ ba cũng vậy. Lấy làm ngạc nhiên, Thận xem kĩ thì nhận ra đó là một lưỡi gươm. Lê Thận mừng rỡ đem lưới gươm về nhà.

Sau đó, Thận gia nhập đoàn quân khởi nghĩa Lam Sơn. Khát vọng hòa bình và lòng yêu nước đã làm Thận không sợ nguy hiểm, hăng hái, gan dạ đối mặt với kẻ thù hung bạo. Một lần, chủ tướng Lê Lợi cùng một số người tùy tùng đến nhà Thận để bàn việc nước. Trong căn nhà nhỏ tối om, đột nhiên lưỡi gươm sáng rực lên. Lê Lợi cầm lưỡi gươm lên và thấy có hai chữ “*Thuận Thiên*” nhưng không biết đó là báu vật. Rồi mọi người lại trở về với công việc trọng đại của mình, nhưng vẫn cứ bị thất bại.

Một hôm, Lê Lợi và các tướng bị giặc đuổi. Mỗi người một ngã chạy vào rừng. Lúc đi qua một khu rừng, Lê Lợi bỗng nhìn thấy có ánh sáng lạ trên ngọn cây đa. Ông trèo lên mới biết đó là một cái chuôi gươm nạm ngọc. Lê Lợi giắt chuôi gươm và thất lưng và liền tưởng đến lưỡi gươm ở nhà Lê Thận.

Ba ngày sau, Lê Lợi gặp Lê Thận và một số người trong đoàn quân khởi nghĩa. Lê Lợi kể lại việc bắt gặp chuôi gươm cho họ nghe. Khi đem tra chuôi vào lưỡi gươm thì vừa như đúc. Lê Thận hết sức vui mừng và nâng thanh gươm lên ngang đầu nói với Lê Lợi:

– Đây là Trời có ý phò thác cho mình công làm việc lớn. Chúng tôi nguyện đem xương thịt của mình theo mình công, cùng với thanh gươm thần này báo đền Tổ quốc!

Từ đó, nhuệ khí của nghĩa quân Lam Sơn ngày một tăng. Lê Lợi, gươm thần cùng nghĩa quân tung hoành khắp các trận địa, làm cho quân Minh bạt vía kinh hồn. Uy thế thuộc về nghĩa quân Lam Sơn, binh nhuệ mỗi ngày lớn mạnh. Họ xông xáo đi tìm giặc, chiếm được nhiều kho lương thực của giặc để nuôi quân. Gươm thần mở đường cho nghĩa quân đánh giặc, đánh tới tấp, đánh túi bụi vào quân xâm lược. Thế là đất nước đã sạch bóng quân thù, giặc Minh thất bại thảm hại. Nước Nam trở lại thái bình, Lê Lợi lên ngôi vua.

Sau một năm, vào một ngày đẹp trời, Lê Lợi cưỡi thuyền rồng dạo quanh hồ Tả Vọng trước kinh thành. Khi thuyền rồng tiến ra giữa hồ, bỗng có một

con rùa lớn nhô đầu và mai lên khỏi mặt nước. Vua cho thuyền đi chậm lại. Đứng ở mạn thuyền, vua thấy thanh gươm thần đeo bên người tự nhiên lay động. Rùa Vàng nhô đầu lên cao hơn và nói: “Xin bệ hạ hoàn gươm lại cho Long Quân!”.

Vua hiểu ra rằng: Long Quân sai Rùa Vàng lên đòi lại thanh gươm thần. Rùa há miệng đớp lấy thanh gươm và lặn xuống nước. Gươm và Rùa Vàng đã chìm xuống đáy hồ nhưng ánh sáng vẫn còn le lói dưới hồ nước trong xanh. Mọi người thầm biết ơn thanh gươm thần và đức Long Quân tốt bụng, đã giúp nghĩa quân Lam Sơn tiêu diệt bạo tàn, bảo vệ non sông.

Từ đó, hồ Tả Vọng được gọi là Hồ Gươm và cũng có tên gọi là hồ Hoàn Kiếm.

Có lẽ đứng trước hồ Hoàn Kiếm thì em cũng như bao người sẽ tưởng nhớ đến Rùa Vàng, gươm thần quý báu; sẽ nhớ đến chiến thắng vẻ vang của cuộc khởi nghĩa Lam Sơn; nhớ đến những vị tướng hiền tài như Lê Lợi, Lê Thận... trong cuộc chiến ngày nào.